

нашемъ во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

13 И ѿговорѣ ѿдѣнъ ѿ старцы те, и рече ми: тѣа ѡблечени те въ вѣлы те дрѣхи, кой са, ѿ гдѣ са дошли;

14 И рече мѣ: Господине, ты знаешъ, а той ми рече: тѣа са ѡнѣа, който са дошли ѿ велики скорби, и испрали са дрѣхи те си, и ѡзвѣдали са дрѣхи те си въ кровъ та на Агне то.

15 Заради това са сегѣ предъ престолѣтъ Бжѣй, и сѣжатъ мѣ день и ношь въ цѣрква та негова: и ѡнѣй, който сѣди на престолѣтъ, ще да се всели въ нѣхъ.

16 Ѣни не щѣтъ да ѡугладѣѣтъ вѣке, нито ще да ѡужадѣѣтъ, и не ще да ги горѣ вѣке солнце то, нито дрѣга нѣкоа горецина:

17 Защото Агне то, коѣто ѣ посредъ престолѣтъ, ще да ги ѡупасѣ, и ще да ги заведе на истѡчници ѿ живы воды, и Бжѣ ще да ѡвжрше секоа сѣжа ѿ ѡчи те имъ.

ГЛАВА ИГ

И КОГѢТО ѿвори сѣдмыѣтъ печѣть, вѣдѣ молчанѣе на нево то колкото полъ часа.

2 И видѣхъ седмъ тѣ Ангелы, който стоѣхъ предъ Бжѣ: и дадохъ имъ се седмъ трѣвѣ.

3 И дрѣгъ Ангелъ доидѣ, и

застана предъ ѡлтарѣтъ, и держѣше кадилица златна: и дадени мѣ вѣдохъ много темѣне, да ги принесѣ заедно съ молитвы те на-сѣчки те свѣти на златныѣтъ ѡлтарѣ, който вѣше предъ престолѣтъ.

4 И ѡзидигна се темѣнныи дѣимъ заедно съ молитвы те на-свѣти те ѿ рѣка та Ангелова предъ Бжѣ.

5 И зема Ангело кадилица та, и напжани ѣ ѿ ѡгньѣтъ който вѣше на ѡлтарѣтъ, и хвжри го на землѣ та: и вѣдохъ гласове и грѡмове и свѣтѣквицы и землетрасѣнѣа.

6 И седмъ тѣ Ангели, който держѣхъ седмъ тѣ трѣвѣ, приготвѣхъ да затрѣѣтъ.

7 И като затрѣѣ пѣрвыи Ангелъ, вѣдѣ градъ и ѡгнь смѣшани съ кровъ, и паднахъ на землѣ та: и ѡзгорѣ трѣтѣа та частъ ѿ дрѣвѣса та, и секоа трава зелѣна погорѣ.

8 И вторыи Ангелъ затрѣѣ, и хвжрено вѣдѣ (нѣщо) въ морѣ то като нѣкоа гора велика, коѣто горѣше съ ѡгнь, и вѣдѣ трѣта та частъ на морѣ то кровъ:

9 И ѡзмрѣ трѣта та частъ ѿ ѡдѣшѣлѣнни те создѣнѣа, който живѣхъ въ морѣ то, и трѣта та частъ ѿ кораблѣ те погивѣа.

10 И трѣтѣи Ангелъ затрѣ-